

Maizena GmbH
tegen Raad van de Europese Gemeenschappen

„Isoglucose — produktiequota”

Zaak 139/79

Samenvatting

1. *Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersoon — Handelingen welke ben rechtstreeks en individueel raken — Ontvankelijkheid*
(EEG-Verdrag, art. 173, tweede alinea; 's Raads verordening nr. 1111/77, art. 9 (zoals gewijzigd bij verordening nr. 1293/79) en bijlage II)
2. *Procesvoering — Voeging — Recht daartoe, aan alle instellingen van de Gemeenschap toegekend — Uitoefeningsvoorwaarden — Procesbelang — Niet dwingende voorwaarde*
(Statuut van het Hof van Justitie EEG, art. 37, eerste alinea)
3. *Landbouw — Mededingingsregelen — Toepassingsvoorwaarden — Discretionaire marge waarover de Raad beschikt*
(EEG-Verdrag, art. 42)
4. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Discriminatie tussen producenten of consumenten van de Gemeenschap — Begrip*
(EEG-Verdrag, art. 40, lid 3)
5. *Handelingen der instellingen — Voorbereidingsprocedure — Reguliere raadpleging van het Parlement — Wezenlijk vormvoorschrift — Draagwijdte*
(EEG-Verdrag, artt. 93, lid 2, derde alinea, en 173)

1. Artikel 9 van verordening nr. 1111/77 (zoals gewijzigd bij artikel 3 van verordening nr. 1293/79) blijkt in zijn lid 4 de in de leden 1-3 van hetzelfde artikel genoemde maatstaven tot toepassing te brengen ten aanzien van de onderscheiden, in bijlage II der verordening met name genoemde ondernemingen, die derhalve als adressaten

zijn te beschouwen en er rechtstreeks en individueel door worden geraakt.

2. In artikel 37, eerste alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie EEG wordt aan de onderscheiden instellingen van de Gemeenschap een zelfde recht op voeging toegekend. Beper-

¹ — Procestaal: Duits.

kingen, ten aanzien van een dier instellingen aan de uitoefening van dat recht gesteld, kunnen slechts gaan ten koste van haar institutionele positie, zoals het Verdrag, en wel met name artikel 4, lid 1, die heeft gewild.

Het aan de instellingen toegekende recht op voeging is niet van een procesbelang afhankelijk gesteld.

3. Bij de uitoefening van de bevoegdheid welke de Raad in artikel 42, eerste alinea, van het Verdrag is toegekend, namelijk om te beslissen in hoeverre de mededingingsregelen voor de landbouwsector hebben te gelden, beschikt de Raad, zoals voor de gehele uitvoering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, over een ruime discretionaire marge.
4. Van discriminatie in de zin van artikel 40, lid 3, van het EEG-Verdrag kan niet worden gesproken bij een verschillende behandeling van industrieën, welke haar oorzaak vindt in het feit dat zij zich bevinden in situaties welke in objectieve zin verschillen.

Van zodanige discriminatie is evenmin sprake wanneer de Raad maatregelen van algemeen belang heeft te nemen en verschillen tussen de situaties waarin die ondernemingen zich

als gevolg van hun commerciële beleidskeuzen en intern beleid bevinden, niet in aanmerking neemt.

5. De raadpleging, in artikel 43, lid 2, derde alinea, en in parallel lopende verdragsbepalingen voorzien, is het middel dat het Parlement in staat stelt daadwerkelijk aan de communautaire wetgeving deel te nemen. De hierin besloten liggende bevoegdheid is een wezenlijk bestanddeel van het door het Verdrag gewilde institutionele evenwicht. Ofschoon in beperkte mate, spiegelt zich daarin, op communautair niveau, een democratisch grondbeginsel af, volgens hetwelk de volkeren door tussenkomst van een representatieve vergadering aan de machtsuitoefening deelnemen.

Waar het Verdrag voor bepaalde gevallen een reguliere raadpleging van het Parlement verlangt, heeft men dan ook te maken met een wezenlijk vormvoorschrift, welks niet-naleving tot nietigheid van de betrokken handeling leidt. Die eis is slechts als nageleefd te beschouwen, wanneer het Parlement zijn zienswijze heeft kenbaar gemaakt; het mag er niet voor worden gehouden dat er reeds aan voldaan is wanneer de Raad de Vergadering om advies heeft verzocht en zodanig advies is uitgebleven.

In zaak 139/79,

MAIZENA GMBH, gevestigd D 2000 te Hamburg, Spaldingstraße 218, vertegenwoordigd door de beheerders K.-H. Schlieter en K. A. Schroeter, bijgestaan door H. G. Kemmler, B. Rapp-Jung en A. Boehlke, advocaten te Frankfurt/Main, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van de aldaar gevestigde advocaat E. Arendt, 34b, rue Philippe-II,

verzoekster,